

عنوان مقاله:

معرفی و سبک شناسی نسخه ای از جامع الحکایات

محل انتشار:

پژوهشنامه اورمزد، دوره 9، شماره 30 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

سید محمد باقر کمال الدینی - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور

کوروش جمشیدی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

نسخه ای از جامع الحکایات که قصد معرفی و سبک شناسی آن را داشته دارای مولف نامعلومی ست که به خط شکسته نستعلیق نگاشته شده و با توجه به ویژگی های سبکی و زبانی به نظر می رسد متعلق به قرون نهم تا دوازدهم باشد. معرفی حکایات قدیمی ایرانی، از آن جهت که باعث توجه پژوهشگران و خوانندگان به شناخت پیشینه و فرهنگ و ادب فارسی می شود؛ حایز اهمیت است. از طرفی، توجه به ویژگی های سبک شناختی نیز، در سده های اخیر در میان ادیبان و سخنوران اهمیت فراوانی دارد؛ چرا که سبک ادبی هر نویسنده بیان گر اندیشه و نمودار اسلوب بیان او در افاده ی معنا به ذهن مخاطب است. نوع الفاظ، ترکیب ها، جمله بندی ها و طرز تعبیر معانی، از مولفه های اساسی سبک ادبی است. طبق نتایج تحقیق، سبک جامع الحکایات از لحاظ زبانی و ادبی جزء متون اواخر دوره اول نثر فارسی کتب بینابین قرن پنجم قرار دارد، کلمات کهن فارسی، کلمات عربی، کاربرد فعل های ماضی پیشوندی، نهی، مصدر و قید به شیوه ای کهن، از بارزترین خصیصه های زبانی نویسنده است. سجع، تلمیح، تشبیه نیز آرایه های مورد توجه اوست.

کلمات کلیدی:

جامع الحکایات، داستان شاهزاده و بانو، سبک شناسی، سطح فکری، زبانی، ادبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/753391>

